

[Finansministeren.]

Ved Lovforslaget foreslaas Afgiften ansat til 30 pCt. af Engrosværdien indbefattet Afgiften. Den nuværende Sats paa $33\frac{1}{3}$ pCt. af den ubeskattede Værdi svarer til 25 pCt. af den beskattede Værdi. Der er altsaa Tale om en Forhøjelse af Afgiften fra 25 pCt. af den beskattede Værdi til 30 pCt. af denne. Naar man har valgt den Fremgangsmaade at ansætte Afgiftssatsen i Forhold til Værdien indbefattet Skatten, er det rent praktiske Hensyn, der har været afgørende. Det er nemlig saadan, at Varerne nu normalt faktureres med Afgiften indbefattet i Fakturaværdien.

I Lovforslagets § 1, Punkt 4, er det bestemt, at Mellemandlere, altsaa Grossister, der sælger Varer, som de faar leveret fra en Fabrikant eller Importør, videre til Detailhandlere, skal opføre disse Varer i deres Prislister til samme Priser, hvortil de er opført i de paagældende Fabrikanters eller Indførselsvirksomheders Prislister. Man opnaar ved en saadan Regel, at Staten ikke faar mindre Skat af en Vare, naar Mellemandleren sælger til Detailhandlere, end naar Fabrikanten selv gør det. Skattemæssigt forekommer det mig at være et rimeligt Krav, at der skal betales samme Afgift af den samme Vare. Med de gældende Regler risikerer en Fremstillingsvirksomhed, at Grossisten beskatter de Varer, han har faaet fra Fremstillingsvirksomheden, efter en lavere Værdi, end Fremstillingsvirksomheden beskattes efter.

Det er gentagne Gange gjort gældende over for Administrationen, at dette Forhold var af ikke ringe Betydning inden for Chokolade- og Sukkervarebranchen.

Ved Lovforslagets § 1, Punkt 5, søges et andet af Erhvervets Ønsker imødekommet. Man foreslaar her, at den Virksomhed, der afgiftsberigtiger Varerne, altsaa Fabrikanten, Importøren eller Mellemandleren, over for den Detailhandler, der køber Varerne, faar samme privilegerede Stilling med Hensyn til Afgiften i Tilfælde af Konkurs inden 3 Maaneder efter Udliveringen af Varerne som den, Staten har over for Fabrikant, Importør og Mellemandler.

I Punkt 6 foreslaas en Forhøjelse af Raastofafgiften paa Kakaobønner, Lakridssaft, Nødder o. lign. fra 35 pCt. til 50 pCt. Den nugældende 35 pCt.s Afgift er uforandret fra den første Chokoladeafgiftslov af 1922, idet der ikke skete nogen Ændring ved Forhøjelsen af Omsætningsafgiften i 1932. Naar man nu foreslaar en yderligere

Forhøjelse af Omsætningsafgiften, er det naturligt ogsaa at forhøje Raastofafgiften, som har det Formaal at hindre Omgaaelse af Omsætningsafgiften derved, at de forskellige Raastoffer benyttes uden for de anmeldte Virksomheder til at fremstille afgiftspligtige Varer.

De nye Afgiftssatser kommer efter Forslaget til Anvendelse paa Varer, der udleveres til Detailhandlerne fra og med den 4. Oktober, men Efterbeskatning af de nuværende Butikslagre finder ikke Sted.

I Lovforslagets § 4 foreslaas Ølskatten for stærkt Øl forhøjet. Øl af Skatteklasser I, hvorunder navnlig hører det almindelige Pilsnerøl, hvor Hovedforbruget ligger, foreslaas forhøjet fra 28 Kr. 25 Øre til 36 Kr. pr. hl. Den nuværende Sats, 28 Kr. 25 Øre pr. hl, svarer til ca. 9,9 Øre pr. Flaske, der indeholder 35 cl. Den foreslaaede Sats, 36 Kr., svarer til ca. 12,6 Øre pr. Flaske, saaledes at Forhøjelsen svarer til ca. 2,7 Øre pr. Flaske.

Den nugældende Sats, 33 Kr. pr. hl, for Luksusøl Kl. A. (stærkt Lagerøl, Eksportøl) foreslaas forhøjet til 43 Kr., hvilket er den Sats, der nu gælder for Klasse B (Porter), saaledes at al Luksusøl efter Lovforslaget beskattes i samme Klasse. Der bliver herved for Luksusøllet af den nuværende Klasse A Tale om en Forhøjelse paa ca. $3\frac{1}{2}$ Øre pr. Flaske.

Man har haft under Overvejelse samtidig med disse Ændringer i Satserne at foreslaa den nuværende Grænse mellem stærkt og svagt Øl sat noget ned. Grænsen er nu $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent og betyder, at kun Øl, der holder $2\frac{1}{4}$ pCt. og derover, er beskattet efter Satserne for stærkt Øl. Det er et Spørgsmaal, om denne Grænse stadig ligger paa det rette Niveau set fra et skattemæssigt Synspunkt. Imidlertid er dette et Forhold, der kræver nærmere Overvejelse, og som, saa vidt mig bekendt, ogsaa gøres til Genstand for Undersøgelse i Alkoholkommissionen. Man har derfor fra Finansministeriets Side ment, at Spørgsmaalet maa overvejes nærmere, og har derfor ikke nu villet stille Forslag om Bestemmelser vedrørende dette Forhold.

Med Hensyn til Hjemmetilvirkningen af Øl, der nu er uden for enhver Kontrol, har man samtidig med Afgifternes Forhøjelse anset det for paakrævet at gennemføre tilsvarende Regler som de for Spiritus gældende, saaledes at man i paakommende Tilfælde kan sikre sig, at der ikke ad denne Vej sker en Omgaaelse af Beskatningsbestemmelserne.